

faktiske omkostninger, der er forbundet med fremstilling af eksemplarer af materialer, der særskilt er fremstillet med henblik på aflevering – og vil derfor afhænge af den detaljerede regelfastsættelse om afleveringsformen og begrænsninger i afleveringspligten efter lovforslagets § 20.

Som udgangspunkt sker der ikke ændringer i forhold til den gældende ordning. Den gældende filmlov bemyndiger kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde Filminstituttet kan yde hel eller delvis godtgørelse af udgifter forbundet med afleveringen. Denne bemyndigelse har ikke været udnyttet. Det har således været praksis, at der ikke ydes godtgørelse for afleveringen.

En overvejende del af danske spillefilm og kort- og dokumentarfilm får en eller anden form for støtte fra Filminstituttet. Det vil være et vilkår for Filminstituttets støtte til danske film, at producenten uanset støtens karakter afleverer filmen uden godtgørelse til Filminstituttet efter den nævnte hovedregel for afleveringsformen.

Udgifter til fremstilling af eksemplarer til pligtaflevering af film, der ikke har fået støtte, forventes at være minimale. Med hensyn til reklamefilm forventer Filminstituttet at etablere en ny digitalt baseret afleveringsform for afleveringen med henblik på, at afleveringsforpligtelsen bliver så lidt byrdefuld som muligt for reklamefilmsproducenterne. For så vidt angår det relativt lille antal spillefilm og kort- og dokumentarfilm, der ikke har fået støtte fra Filminstituttet, er det instituttets vurdering, at det vil være forsvarligt, at pligtafleveringen omfatter filmkopier, der kan have været anvendt til offentlig forevisning.

Til kapitel 6

Lovforslagets kapitel 6 indeholder en række fælles bestemmelser for de pligtafleveringsmaterialer, der omfattes af henholdsvis kapitel 2, 3, 4 og 5. Der er i hovedsagen tale om bestemmelser, som også findes i den gældende pligtafleveringslov.

Til § 17

I den gældende lovs § 3, stk. 2, 2.pkt., er udgiveren defineret som den, der foranstalter spredning af værkerne. I den nye formulering er udgiver defineret på samme måde som i medieansvarslovens § 2, stk. 1: den, for hvis regning materiale udgives. I praksis har den ændrede definition kun begrænset betydning. Udgiveren er ofte identisk med forlæggeren, pladeselskabet osv.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 8, stk. 1. Da forslaget til pligtafleveringslov også omfatter materiale, der ikke udgives i eksemplarform, præciseres det, at bestemmelsen kun vedrører de eksemplarer, der afleveres i henhold til kapitel 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny.

Lovforslagets kapitel 3-5 vedrører materialer, der offentliggøres i elektroniske kommunikationsnet, radio- og fjernsynsprogrammer samt film. Bevaringsforholdene for disse materialer vil være forskellige, men hvad angår bevaringssikkerheden er strategien baseret på geografisk og mediemæssig redundans. Det betyder, at der ligesom ved trykt materiale afleveres i to eksemplarer, der opbevares på om muligt to forskellige geografiske lokaliteter, og om muligt på forskellige medier eller i forskellige formater.

Til stk. 3 og stk. 4

Bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., hvorefter pligtafleveret materiale indgår i institutionernes samlinger, svarer til § 8, stk. 2, i den gældende lov.

Forslaget til stk. 3, 2. pkt., præciserer, at pligtafleveringsinstitutionerne må kopiere materialet som led i indsamling og bevaring. Det kan fx dreje sig om optagelse af radio- og fjernsynsprogrammer. Den ophavsretlige hjemmel til kopieringen findes i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af ophavsretsloven, hvor det i § 16, stk. 5, bestemmes, at ophavsretten ikke er til hinder for kopiering i overensstemmelse med pligtafleveringsloven.

For så vidt adgangen til det pligtafleverede materiale ikke er begrænset i medfør af anden lovgivning – fx straffeloven eller persondataloven (jf. de almindelige bemærkninger til pkt. 5.5.5) – må institutionerne gøre det tilgængeligt for almenheden i henhold til ophavsretsloven, jf. forslaget til stk. 3, 3. pkt., som delvis svarer til § 8, stk. 2, i den gældende pligtafleveringslov. Adgangen vedrører såvel materiale, som er afleveret, som materiale, der er kopieret. Der henvises til forslaget til § 16, stk. 6, og § 16 a, stk. 2 og 3, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af ophavsretsloven.

For så vidt angår film, der støttes af Det Danske Filminstitut, kan instituttet fastsætte, at støttede film